

Chap 64: Chiếc quần lót dính dính tình trùng

... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Bốp!!! Hiểu cái gì mà hiểu! Bốp thôi ngay đi! Dê già!! –Uyên tát một cái rất mạnh vào vai ông Luru và rụt mạnh tay lại, sau đó nàng đi thẳng ra ngoài cửa để lại ông Luru ngồi ôm vai... tay nhỏ nhỏ mà đập đau quá.

Ông Luru ngồi trong nhà nhìn theo bộ mông mẩy của Uyên, trông tướng mặt dâm dê của ông toát lên vẻ sở khanh xảo trá, ông liếm đôi môi khô khốc già nua của mình, chắc hẳn ông đang rất muốn úp mặt vào bộ mông ấy vì lần gần nhất ông được làm tình với con bé cũng cách đây khá lâu rồi... Chưa kể thời gian này trong nhà có nhiều kỳ đà cản mũi quá.

Ngồi ngẫm nghĩ đến cảnh làm tình với Uyên chim ông cứng tướng lên trong quần... Ông nghĩ đến cơ thể của Uyên rồi của Như... tại sao chị em nhà nó lại có cơ thể hoàn mỹ đến vậy... Mặt ông Luru dần ra nghĩ đến lần gần nhất được làm tình cũng cách đây cỡ hai tuần rồi, lần đó lợi dụng được điểm yếu của con bé Như nên ông mới chiếm đoạt được nó, ông đã nắm bắt được cơ hội có một không hai...

Sau lần đó con bé cứ tránh mặt là ông biết đối với nó cũng chỉ là một phát sinh ngoài ý muốn... Nhưng trong lòng ông luôn có một nỗi sợ rằng con bé Như sẽ kể cho thằng Ninh vì tính nó vẫn còn trẻ con chưa có những suy nghĩ thấu đáo như Uyên.

Nhưng rồi ông lại nghĩ, hôm đó kể ra cũng may mắn vì con bé không hẳn là vô tư, nó cũng rất biết nghĩ đến gia đình. Lúc đó sợ bị Ninh phát hiện nên con bé không dám chống cự, không dám hét lên... Con bé cũng ý thức được việc bị phát hiện sẽ khiến Ninh đau lòng, và thậm chí sẽ khiến cả gia đình này tan nát... Cái Uyên cũng vậy, con bé cũng đang giữ những bí mật đó không dám nói ra nếu không đến thời điểm này ông đâu còn ngồi đây mà tưởng tượng được nữa.

Ông Lưu cười có chút đắc ý, ông nở mũi tự hào vì không ngờ ông được địt cả hai cô con dâu rồi, mặc dù được làm tình với cái Uyên hai lần, cái Như một lần nhưng nhiều đó cũng đủ ông sống trên cõi đời này không hề uổng phí... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Ông Lưu nhoen miệng cười, ngày nào cũng gặp chúng, ngày nào cũng được tiếp xúc nên ông không thể không có ý niệm đen tối trong lòng... Ông cảm giác các cô con dâu xinh đẹp của mình là những bông hoa đem đến cho gia đình ông một sức sống mãnh liệt... Chỉ cần nghĩ được gặp hai cô gái đó hàng ngày cũng khiến cuộc sống ông có hứng thú hơn nhiều.

Ông Lưu thò tay vào trong quần nắm con cu đại bự của mình và sóc vài cái... Đã lâu lắm rồi không biết các con có nhớ thứ này không? Nhìn vẻ mặt đầy tính toán của ông Lưu trông thật đắc ý, không biết ông đang có mưu mô gì nữa... Vì có lẽ ông đang tự tin rằng bản thân mình đã biết được điểm yếu của hai chị em.

... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Uyên hậm hực đi ra xe, nàng cảm thấy hơi bực vì đã nhiều việc còn bị ông bố chồng lừa về nhà ăn cơm. Chắc chắn ông đang có ý đồ gì chứ không thể căn lúc không ai ở nhà mà gọi nàng về cả. Lão già chết tiệt... Uyên rò ga và phóng thẳng về nhà ông Lý, vừa đi nàng vừa lo lắng vì một thời gian rồi không thấy ông ấy qua chơi, có gọi điện thì ông cũng không nghe máy. Mà nàng nghe nói ông Khải đã nghỉ việc tại công ty và mất hút luôn từ đợt đó đến giờ. Thấy lạ nên hôm nay tiện đường nàng phóng xe sang nhà bố Lý xem chuyện gì đang xảy ra.

Như thường lệ Uyên để xe ngoài đường và đi bộ vào trong nhà... Đến cổng nàng đi thẳng vào nhà và bất ngờ khi thấy ông Lý, Thu và Như đang ngồi ở phòng khách xem tivi.

-Chị... -Thấy Uyên Như quay ra cười.

-O! Cái Như mà không đi học à sao lại ở bên này? –Uyên ngạc nhiên và ngồi xuống ghế.

-Em lúc nữa mới phải đi học, thế sao chị sang đây?

-Bố! Con gọi cho bố mấy cuộc sao bố không nghe máy? –Uyên cau mày nhìn ông Lý, trong ánh mắt tức giận luôn hiện hữu đầy sự thương cảm và lo lắng của nàng ở trong đó.

-Vậy à? Bố... chắc đang sạc điện thoại... Con ăn cơm chưa? –Ông Lý cười ngại, trông mặt ông có vẻ buồn vì thực sự mấy ngày trước ông cũng không dám nghe điện của Uyên vì ông sợ lỡ mồm tiết lộ chuyện trên tay bắc. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Con chưa! Mấy ngày hôm nay không thấy bố liên lạc gì tưởng bố bị làm sao, còn cái Thu mà làm sao thế? Chị đến mà mà không biết chào chị à? –Uyên quay sang lờm Thu.

-Em chào chị... -Thu không nhìn Uyên, con bé vừa nói vừa mút kẹo và xem tivi.

-Thôi con đừng trách em, mấy nay con bé nó ốm nên đang mệt... Thôi! vào ăn cơm đi con! Cả nhà ăn hết rồi! –Ông Lý nhìn Thu với ánh mắt lo lắng, từ lúc ở tây bắc về con bé ít nói hẳn đi, cũng chẳng đi đâu chơi... Chuyện tà đình này ông không thể để lộ cho cái Uyên Như biết được.

-Hmmm... -Thấy bố nói vậy, Uyên lườm Thu một cái, trông nó cũng giống đứa mới ốm dậy nên chẳng khác gì con gà rù. Nàng thờ dài và đi vào trong bếp... Ông Lý lắc đầu rồi cầm chén chè lên uống. Hai con bé này chắc hẳn chúng đang nghi có chuyện gì xảy ra nên hôm nay cả hai mới sang nhà thế này. Có lẽ ông phải tỏ ra tự nhiên nhất có thể nếu không sẽ lộ mất.

-Thế nào con? Chuyện đi du lịch với bố, con đã cân nhắc chưa? –Ông Lý đi vào bếp và ngồi xuống chiếc ghế bàn ăn.

-Con không đi được, con bảo với bố rồi mà... -Uyên nhứ lông mày lại, nàng quay lại nhìn ông Lý thì chỉ thấy ông cười gượng, trông cứ thương thương thế nào, chắc ông ấy hẳn muốn nàng đi cùng lắm, nhưng khổ nỗi anh Phi chắc chắn sẽ không đồng ý.

-Ừ... Thôi! Con ăn cơm đi, còn nhiều đồ ăn trong tủ lắm, ăn đi còn có sức đi làm... -Ông Lý cười gượng và đứng dậy đi ra ngoài phòng khách.

Uyên ăn được mấy miếng thì bỏ dở, lần nào sang đây nàng cũng không khỏi buồn lòng và lo lắng cho bố mình, nhất là lúc này, như thể ông đang giấu chuyện gì vậy, cái cảnh ảm đạm này không giống với thường ngày, nhất là con bé Thu... Bình thường năng động, hoạt bát lắm lắm như vậy, kể cả lúc ốm nó cũng đâu thế này.

-Bố ơi! Tại sao ông Khải lại xin nghỉ ở công ty anh Phi vậy? Bố biết gì không? –Uyên đi ra ngoài phòng khách. Nghe thấy chị mình nói vậy Thu cau mày lại, ông Lý thì lắc đầu, ông lại từ từ nháp một chén chè lên miệng.

-Xụp!! Bố không biết, chắc nhà nó có việc, bố cũng đâu có gặp nó... -Ông Lý không dám nhìn vào mắt Uyên vì ông đang nói dối.

-Kỳ lạ nha, tại sao anh ấy lại nghỉ việc nhỉ, con tưởng anh ấy nói sẽ dốc hết sức cho công ty mà? –Như cũng thắc mắc chuyện này lâu rồi nay tiện hỏi luôn, vì dù gì bố mình cũng là người giới thiệu anh Khải. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Ui dào! Bố không biết đâu, chuyện riêng của người ta các con quan tâm làm gì? –Ông Lý bỗng bực dọc đứng dậy và đi ra ngoài sân khiến hai chị em Uyên Như nhìn nhau ngạc nhiên. Về phía Phi, trước đó anh ta cũng không nói gì với Uyên. Vì với quan điểm của Phi anh không muốn đào sâu về vấn đề riêng tư của người khác, nếu đột ngột nghỉ việc như vậy chắc chắn có điều gì khó nói.

Thấy bố phản ứng như vậy Uyên cũng không muốn hỏi nhiều, dù gì nàng cũng không quan tâm lắm, chỉ là có chút tò mò thôi. Lúc sau bỗng thấy con bé Thu chẳng nói chẳng rằng đứng dậy và

đi lên tầng. Cảm thấy có nhiều điều khó hiểu nhưng điều quan trọng hai bố con không sao là được rồi, thấy vậy Uyên cũng yên tâm.

-Con đi làm đây bố ơi! Có chuyện gì thì cũng phải nghe máy con nghe chưa? –Uyên ra thêm nhà xỏ guốc và bước xuống đứng cạnh ông Lý... Vì nàng đi đôi guốc năm phân nên trông cao hơn ông Lý một chút.

-Rồi! có chuyện gì đâu mà phải lo, bố chỉ lo sắp tới phải đi du lịch một mình đây! –Ông lý nói rồi nhìn Uyên một cái làm nàng phải cau mày lại.

-Bố bố đi một mình không được à? Sao cứ phải nằng nặc đòi con đi cùng vậy? –Uyên vừa nói xong thì cái Như cũng chạy vù qua hai bố con. “Con chào bố! Em chào chị”.

-Ui dào, nó là ngày gia đình mấy ông trong ban tổ chức bắt buộc phải có ít nhất một người trong gia đình đi cùng mà con! –Ông Lý vừa giải thích cho Uyên vừa nhìn theo Như và gật đầu.

-Cái Như đi đâu? –Uyên quay lại nhìn Như trông con bé có vẻ vội.

-Em đi học!!!!!! –Quay đi quay lại không thấy con bé đâu mà chỉ nghe thấy tiếng của nó vọng lại từ xa.

-Tại sao lại bắt buộc? làm gì có cái luật đó hả bố! –Uyên cau mày quay lại tiếp tục nói chuyện với ông Lý.

-Vui thôi con à? Họ nói vui thôi nhưng không có ai đi cũng bố thấy hơi ngại, nhà có ba đứa con gái thì hai đứa bận học, có mỗi con đi làm xin nghỉ phép được bố mới rủ... Haizzz... Nếu mẹ con còn sống thì bố đâu phiền đến con... -Ông Lý thở dài lắc đầu và ngồi xuống chiếc ghế ngoài sân với vẻ mặt u sầu.

-Sighh!!! Không thì bố từ chối họ đi, mấy nữa anh Phi rảnh cả nhà mình đi du lịch cùng nhau đâu có muộn! –Uyên chép miệng một cái vì bố nàng cứ nhắc về người mẹ quá cố của mình, mỗi lần như thế Uyên cảm thấy rất khó chịu vì nàng cảm thấy mình như có phần nào trách nhiệm với bố... vì bản thân là chị cả trong nhà. Bố lôi điều đó ra nói khác gì ép nàng mà không hiểu cho hoàn cảnh của nàng vì anh Phi đâu cho phép đi lâu ngày như vậy.

-Ai lại làm thế con, người ta cười cho! Mặt mũi của bố con à... -Ông Lý nói đúng, cả cái miên bắc này ông là người có tiếng nói trong ngành, ai cũng biết đến danh tiếng của ông Lý, nên thế ông rất sợ mất thể diện của mình.

-Chung quy lại con không đi được đâu! Thôi con đi làm đây! –Nói xong Uyên khoác túi và đi ra cổng. Telegram tác giả: tieuthuyetfamid

-Ừ! Thôi con đi làm đi kéo muộn, lúc này đã ăn cơm no chưa? Hay để bố vào lấy cho cái bánh mì, bố mới mua hồi sáng! –Ông Lý bỏ dép định quay vào nhà thì Uyên quay lại.

-Thôi!!! Bố ơi con không ăn đâu! –Uyên đứng ngoài cổng nói.

-Bố thấy con ăn cơm ít lắm, thế sao đủ chất hả con? –Ông Lý nhăn mặt lại lo lắng cho con gái.

-Con đang giữ eo! Thôi bố vào nhà đi! Cứ đi ra đi vào làm gì chứ trời ạ! –Uyên dậm chân một cái, nàng thấy thương bố mình cực kỳ vì lần nào nàng đi về là y như rằng ông ra tiễn tận cổng rồi nghĩ đủ thứ để đưa cho các con như thể sợ các con chết đói vậy. Nhìn cái dáng cao gầy già nua của ông Lý càng khiến Uyên thấy khó chịu vì sự cô đơn của ông ấy lúc nào cũng khiến nàng thấy lo lắng.

-Ừ vậy đói nhớ mua đồ ăn mà ăn nhé! Nhìn gầy như vậy rồi còn giữ eo hả? Thôi con đi làm đi! Đi đi! –Ông Lý cười và hất tay, Uyên thì nhú lông mày lại vì nàng muốn ông Lý đi vào nhà trước rồi nàng mới đi, đứng mấy giây thấy ông vẫn đứng lì ở đó nàng liền quay đầu rồi đi với chút cảm xúc lằng đọng trong lòng.

Thấy con gái đi khuất ông Lý mỉm cười và thở dài một cái, ông biết các con luôn lo lắng cho mình, con bé Uyên đôi lúc hay cáu gắt nhưng nó là đứa lo lắng cho mình nhất. Ông Lý thầm tự hào vì ông đã đẻ ra những cô con gái xinh đẹp tuyệt trần lại còn hội tụ đủ những đức tính tốt đẹp nhất trên trần gian này.

Cả ba đứa không có một chút tính xấu nào, có con bé Thu thì chưa trưởng thành nhưng cái Uyên và cái Như, chúng thật sự là những cô gái hoàn hảo... thông minh, cao ráo, trắng trẻo xinh đẹp và... Nghĩ đến đây thì ông Lý không dám nghĩ nữa... Nhưng ông lại nhớ đến ngày xưa và cảm thấy thối mác vì trước đây vợ ông tuy là một cô gái xinh đẹp nhưng ngực hơi bé, mông hơi nhỏ... Nhưng tại sao cả ba đứa con của ông đứa nào ngực cũng to mông cũng to vậy, nhất là cái Như và cái Uyên...

Biết phạm làm bố không được phép nghĩ về các con như vậy nhưng thực sự ông Lý thấy sau khi lấy chồng chúng nó nở nang xinh đẹp hơn trước rất nhiều và ông rất tự hào về điều đó, một phần ông muốn Uyên đi du lịch cùng mình cũng vì muốn nở mày nở mặt với bạn bè vì mình có một cô con gái thông minh xinh đẹp và hết sức nóng bỏng... nhưng chỉ tiếc con bé không đi được. Đứng thất thần một lúc ngoài sân ông Lý lại thở dài và đi vào trong nhà.

.... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Uyên đi dần ra xe, nàng luôn áy náy vì từ lúc về làm dâu tới giờ cũng gần hai năm rồi, nàng chưa lúc nào ngừng lo lắng cho ông Lý vì bản tính hiền lành dễ bị mấy bà cáo già trong khu phố lừa tiền thậm chí là lừa tình. Cả đời lo cho các con, đến lúc về hưu các con lại đi lấy chồng hết, là một người có trách nhiệm Uyên luôn đặt chữ hiếu lên đầu và luôn cảm thấy mình cần phải chăm sóc cho bố.

Mặc dù ở nhà có con bé Thu nhưng cũng chẳng nhờ vả gì được đứa ham chơi như vậy, Uyên hậm hực đi bộ ra gần xe thì thấy con bé Như đang đội mũ bảo hiểm và đứng với một ông xe ôm, hóa ra nó bắt Grap đi học. Mà khoan, trông ông ta không giống Grap lắm.

-Như!!! –Uyên gọi và đi tới.

-Chị... -Trông Như có vẻ sợ vì nàng biết kiểu gì cũng bị Uyên mắng và tra hỏi nhiều.

-Lên xe chị chờ đi học! –Uyên bước đến chỗ ông xe ôm hóa ra là ông Lú.

-Thôi em đi với bác Lú cũng được... Dù gì em cũng gọi bác ấy đến tận đây đón rồi mà... -Như nhú lông mày vào xin chị.

-Lên xe! Bác ơi hết bao nhiêu cháu trả cho bác! –Uyên rút ví tiền của mình, nàng để ý thấy ánh mắt của lão già này dâm dê thực sự. Từ lúc Uyên bước đến hẳn ta không ngừng nhìn vào những chỗ nhạy cảm của nàng, có lẽ do chiếc quần bó này nhưng những người có ánh mắt như vậy thường không phải người đáng hoàng tử tế.

-Thôi! Tiền nong gì, để lúc khác trả cũng được, đây là chị cháu hả? –Ông Lú nhìn Như và lấy lại chiếc mũ bảo hiểm.

-Vâng ạ! Bác thông cảm cho cháu nha, hôm nay cháu nhờ chị cháu chờ đi học... -Như xấu hổ cúi đầu xin lỗi ông Lú rồi đi cùng Uyên ra xe.

-Không sao hà hà! Mà hai đứa đừng đi lên Đê la Thành nhé! Trên đó đang tắc kín lắm! –Ông Lú cười và cảnh báo cho Uyên, Uyên cau mày lại chẹp miệng một cái, nàng không thêm trả lời cứ thế bước vào xe.

... Telegram tác giả: tieuthuyetfamidimi

-Này! Sao chị thấy mày với lão ta thân nhau vậy? Chị không thích ánh mắt của lão ta đâu đấy... - Vừa nói Uyên vừa phóng vào con phố nhỏ.

-Có thân đâu ạ, bác ấy hay chở em đi học nên thi thoảng có nói chuyện thôi mà...

-Mày có xe sao không tự đi suốt ngày bám víu vào người khác thế!

-O mấy lần em chả bảo với chị em đi xe lần nào là đi học muộn lần ấy à, đi ô tô thì tắc đi xe máy thì em đi không quen, bây giờ có mỗi bác ấy rành đường nên em hay đi cùng bác ấy thôi mà... - Như nhú lông mày lại.

-Thiếu gì Grap mà phải chọn lão ấy hả, chị thấy lão ta không đứng đắn đâu đấy!

-Bác ấy biết nhiều đường tắt, với lại đi cũng bác ấy yên tâm ý, chẳng ai dám trêu em...

-Trêu gì? Ai Trêu? –Uyên cau mày.

-Mấy lần em gọi Grap toàn mấy bạn trẻ trẻ chở em, hay bị thanh niên trêu lảm, nhiều lúc em sợ chứ...

-Vói lại từ lúc đi cùng bác ấy em thoát khỏi cảnh đến muộn đó! Chị không biết em phải thi lại một môn vì đến muộn à, ảnh hưởng lảm chứ...

-Cái gì? Mày thi lại một môn rồi á? –Uyên quay sang nhìn Như, vì nàng không bao giờ nghĩ con bé này học giỏi như vậy không thể nào thi lại được.

-Vâng! Thi cũng vì đến muộn thôi đó... Ô sao chị lại đi lên đường này? –Như nhìn ngó xung quanh và thấy Uyên đang đi lên Đê La Thành nơi ông Lú có nói đang tắc rất đông.

Uyên không nói gì, vì mãi nói chuyện nên không để ý và nàng đã đi thẳng vào trong, y như rằng một lúc sau tốc độ của chiếc siêu xe dần chậm lại vì đoàn người ùn tắc phía trước.

-Thấy chưa! Em bảo mà... -Như thở dài, cũng may lúc này còn sớm nên không có gì phải vội cả. Uyên cau mày cắn môi, lão già kia thực sự có kinh nghiệm đấy... đường tắc kín mít rồi. Bảo sao con bé lại hay đi theo lão già đó. Nhưng dù gì nàng không có ấn tượng tốt với lão ta nên vẫn không thích Như đi cùng lão.

... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

19h30 tối tại nhà ông Lưu. Cả nhà đang ngồi ăn cơm cùng nhau trong căn phòng ăn sang trọng rộng rãi. Lúc này chỉ có tiếng nhạc phát ra từ chiếc máy đĩa than của ông Lưu và tiếng bát đĩa lạch cạch va với nhau, thì thoảng có tiếng thì thầm to nhỏ của Ninh và Như.

-Sao vậy? Không khí âm đạm này là sao? –Ông Lưu uống một chén rượu sâm và nhìn Phi. Những lúc có các con trai mình trông ông Lưu thực sự có khí chất của một người chủ gia đình.

-Có chuyện gì vậy bố? –Phi cũng quay sang nhìn ông Lưu, anh cũng không hiểu sao ông lại hỏi vậy vì anh thấy rất bình thường mà.

-Chuyện gì? Anh không thấy ngồi ăn cơm không ai nói với ai câu gì mà tôi nuốt trôi được à?

-Ồ! Bố sao vậy? con thấy có vấn đề gì đâu? –Phi nói và nhìn Uyên rồi quay sang nhìn Ninh Như.

-Haizz... Bữa cơm là khoảng thời gian thân mật của gia đình, đứa nào cũng ủ rũ như vậy còn gì là cơm ngon canh ngọt? –Ông Lưu thở dài và rót rượu.

-Chắc các anh đi làm từ sớm nên hơi mệt bố ạ... -Uyên mỉm cười nói đỡ cho Phi.

-Đúng rồi bố ạ, con thấy anh Phi đi làm từ sớm lảm ý! –Như vừa nói vừa mím môi uống một ngụm nước sau đó nhìn chằm chằm vào chai rượu lạ của ông Lưu.

-Sao thế Như? –Ông Lưu liếc Như một cái rồi nhìn xuống đĩa thức ăn vì ông không dám nhìn thẳng vào mắt con bé.

-Rượu của bố ý, là rượu gì nhìn đỏ lòm thế ạ? –Như nhìn chai rượu tò mò.

-Rượu sâm đất ngâm cao ngựa! Hai đứa có thử không? –Ông Lưu khẽ nhếch mép cười và nhìn Uyên Như, ông không cười tươi vì ông không dám thể hiện điều gì trước mặt hai ông con trai của mình.

-Con không! Bố uống đi! –Uyên dơ bàn tay thon dài của mình ra lắc lắc.

-Eo! Đáng lắm con không uống đâu! –Như lè lưỡi nhăn mặt trông rất đáng yêu.

-Rượu này là rượu cho đàn ông đấy! Các em không uống được đâu ha! ha! –Ninh cười và cúi eo Như một cái làm con bé rụt người lại.

-Rượu cho đàn ông? –Như thắc mắc.

-Ừ! Rượu bổ thận tráng dương thì cho đàn ông con trai chứ cho ai ha ha ha –Ninh cười lớn.

-Bố đang tuổi hồi xuân đấy ha ha kiểu này chắc tính ra tìm cô nào ngoài kia rồi ha ha! –Ninh quay sang cười và nhìn ông Lưu. Nghe thấy vậy bỗng mặt Uyên và Như có chút ngại và dằn đỏ lên.

-Đúng! Rượu này tốt cho dương khí đàn ông, uống vào khỏe lắm! Hai thằng có uống không lấy cốc ra đây! –Ông Lưu nói và khẽ liếc qua Uyên, thấy Uyên cũng đang nhìn mình nhưng với một ánh mắt sắc lạnh, đôi lông mày lá liễu cau lại trông cực kỳ xinh đẹp như thể nàng muốn ám ngữ điều gì đó. Telegram tác giả: tieuthuyetfamidemi Ông Lưu thất thần khi nhìn thấy phản ứng đó của Uyên vì con bé xinh quá, con bé thực sự rất cuốn hút... Nó xinh một nét cá tính khó tả, toát ra một khí chất chuẩn mực của sự đứng đắn và nghiêm túc.

-Thôi!!! Mai bọn con còn phải đi làm!!! –Ninh chấp tay vái bố hai cái.

-Ninh! Chú nói chuyện với bố có chừng mực một chút! –Phi cau mày quát Ninh.

-Bố uống đi ạ! Con xin phép mai còn phải đi làm, mai con có một chút chuyện quan trọng cần giải quyết trước khi quay lại Châu Phi... -Phi lễ phép nói. Trong sự lễ phép ấy toát lên một con người có nguyên tắc, một con người đàng hoàng mạnh mẽ và nghiêm túc trong mọi việc, một con người có tính cách gia trưởng và khá khó gần.

-Haizzz... Thôi thế công việc tiến triển đến đâu rồi? Tôi thấy các anh về Việt Nam khá lâu rồi, bộ định về luôn hả? –Ông Lưu lại rót chén rượu sâm uống.

-Tiện đây con cũng báo cáo với bố, chả là vừa rồi cậu Khải có xin nghỉ hẳn ở công ty nên chuyện kinh doanh có chút vấn đề nhỏ, nhưng con giải quyết xong rồi. Tiếp đó là chuyện bèn mỏ Kenya mọi thứ vẫn tiến triển bình thường, trợ lý gọi về nói vẫn đang chờ một số giấy tờ cần thiết để có thể khai thác mỏ, vì vậy sắp tới bọn con sẽ phải quay lại đó một thời gian... Nhưng cũng phải để công ty hoạt động lại bình thường đã bọn con mới tính tiếp được. –Phi nhìn ông Lưu trông anh có vẻ mệt mỏi. Nghe thấy con trai nói vậy ông Lưu cũng im lặng một lúc, trông có vẻ như đang suy nghĩ điều gì đó.

-Thằng Khải nghỉ vì lý do gì? –Ông Lưu lại liếc lên nhìn Phi.

-Con cũng không rõ, nghe nói cậu ta vào nam làm ăn cùng gia đình nhà vợ, có lẽ cậu ta cũng có lý do riêng của mình bố ạ!

-Tính ra anh ta rất giỏi đấy bố ạ, sau khi anh ta nghỉ cũng có chút ảnh hưởng nho nhỏ nhưng không đáng kể... –Ninh kê tay vào cằm nói theo.

-Sao không cho nó làm ở chi nhánh miền nam? –Ông Lưu lại hỏi.

-Con cũng có gọi điện và trao đổi nhưng có vẻ như lần này cậu ta quyết tâm lắm bố ạ!

-Con nghĩ người ta cũng có lý do riêng, bố con mình đã dành cho cậu ta những đãi ngộ tốt nhất rồi! –Ninh nói thêm.

-Ừ! Thôi được rồi, một tuần các anh báo cáo công việc với tôi một lần, đừng để tôi phải hỏi như hôm nay! –Ông Lưu nhìn hai người con của mình và tiếp tục rót rượu uống, hóa ra đây là lý do khiến tối nay ông Lưu cảm thấy khó ở.

-Vâng! Con sẽ rút kinh nghiệm! –Phi khẽ cúi đầu, anh là một người gia trưởng nhưng cũng rất lễ phép, anh cũng rất tôn trọng và kính nể bố mình vì mọi thứ ông làm vì gia đình, vì vậy anh luôn muốn mình cũng giỏi như bố, thậm chí phải giỏi hơn. Nên thế về vấn đề công việc chưa bao giờ anh dám cãi bố anh nửa câu. Có thể nói ông Lưu trong mắt Phi gần giống như một thần tượng vậy.

Không bù cho Ninh, là một chàng trai cá tính, năng động, nhạy cảm, tính tình vui vẻ, tuy nhiên đôi lúc vẫn cãi ông Lưu vì bản tính hiếu thắng có chút bồng bột của mình. Nhưng dù vậy anh vẫn dành cho ông Lưu sự tôn trọng và thương yêu của người con dành cho bố.

.... Telegram tác giả: tieuthuyetfami

22h30 tối...

Như lúc này đang nằm trên giường chơi điện thoại, nàng mặc một bộ váy ngủ hai dây, hai chân vắt chéo nhau làm chiếc váy tụt xuống mông lộ ra đôi chân dài thẳng tắp trắng muốt của mình, thấp thoáng phía dưới là chiếc quần lót màu trắng tinh.

-Ui da, không biết ngồi làm việc kiểu gì mà cổ vai anh đau quá!! –Ninh lắc đầu sang trái sang phải và ngồi xuống giường.

-Anh nha! Suốt ngày đau chỗ nọ chỗ kia, mới tí tuổi đầu! –Nhu thấy thế liền đặt điện thoại xuống và tiến tới bóp vai cho Ninh.

-Ui sướng quá... hê hê... ước gì bên kia ngày nào cũng được massage thế này...

-Anh phải biết tự chăm sóc bản thân chứ, sang bên kia không có em bóp vai cho thì sao? –Nhu nhẹ nhàng ân cần bóp từ vai lên cổ cho Ninh.

-Anh biết mà... chẳng qua công việc dày quá, nhiều lúc anh không để ý... chỉ ước có em ở cạnh để chăm sóc anh... -Ninh vừa nói vừa nắm tay vợ.

-Em ra trường em sẽ sang đó cùng anh! Hi hi...

-Chờ em ra trường chắc dự án cũng xong rồi ha ha... Thôi được rồi, anh cảm ơn! –Ninh đứng dậy vươn vai và lắc cổ vài cái, tuy có đỡ nhưng không hết hẳn đau cổ. Có lẽ mai anh sẽ ra quán massage cạnh công ty để chữa lành một chút.

-Anh phải chú ý sức khỏe đó, hay ngày mai đi viện khám đi... -Nhu lo lắng nhìn chồng.

-Thôi đau vai mà đi viện người ta cười cho là công tử bột đấy ha ha... -Ninh đứng chống nạnh cười lớn.

-À... bên nhà bố Lý có cái cao gầu tốt lắm, để mai em qua đó lấy cho anh! Để em hỏi bố cho! –Nhu nói xong cầm điện thoại nhắn tin cho bố. Ninh bặm môi nhìn vợ với ánh mắt trìu mến, anh thực sự thấy hạnh phúc khi có Nhu làm vợ... Cô ấy đúng là một người vợ tuyệt vời... Mặc dù anh chỉ vừa kêu đau cổ mà cô ấy đã lo cho mình như vậy. Mọi lời khen, lời nói hoa mỹ cũng không thể diễn tả được hết điểm tốt của nàng.

-A! Bố vẫn còn! Mai em qua lấy cho anh nha hihi... -Vừa nói Nhu vừa đứng dậy chạy ra ôm chồng. Hai vợ chồng ôm nhau quay quanh phòng một lúc, mặt Ninh hiện rõ lên hai chữ hạnh phúc. Telegram tác giả: tieuthuyetfamidemi

-Thôi nào... để anh đi thay cái áo ngủ đã... -Ninh và Nhu rời nhau ra, nàng lại nhảy lên giường nằm. Ninh tiếp tục lắc cổ vài cái và thấy cổ mình có vấn đề thật. Tiến đến bàn làm việc Ninh sắp xếp lại một số giấy tờ cho vào cặp để mai đi làm.

Lúc sau thấy Nhu chăm chú nghịch điện thoại nhắn tin với ai đó, mắt cứ dán vào điện thoại cười tùm tùm. Thấy vậy Ninh cũng mặc kệ vì vốn dĩ anh chẳng bao giờ muốn can thiệp vào cuộc sống đời tư của vợ, vì anh và Nhu rất tin tưởng, tôn trọng nhau, luôn cho nhau những khoảng không gian riêng. Ninh thở dài vươn vai thêm lần nữa và mở tủ để thay áo.

-Em có thấy cái áo ngủ anh vừa mua không? –Ninh đứng ở tủ quần áo lục lọi, sau đó anh mở tủ Như để lục.

-Em không ạ! Anh xem trên móc xem! –Nhu vắt vẻo đôi chân dài của mình, những ngón chân thon dài trắng hồng khiến ai nhìn thấy chỉ muốn đưa vào miệng mút.

-Ồ cái gì nhúm nhỏ thế này! –Bỗng Ninh thấy một chiếc quần đùi và một thứ bị vo lại ở góc tủ. Anh cầm lên hóa ra là quần lót của vợ. Nhưng sao lại ném ở đây.

-Cái gì đây em? Sao em không vút vào thùng giặt? –Ninh cầm lên và ngửi, anh cau mày lại khi ngửi thấy mùi lạ. Ninh ngửi đi ngửi lại vài lần, lúc này Như mới nhìn lên vì nàng đang mãi nhắn tin trên điện thoại.

-AAAA!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! ANH NINH!!!! –Bỗng Như giật mình bật dậy và cướp lại chiếc quần lót. Mặt nàng đỏ ửng dẫu chiếc quần lót ra sau lưng. Như nhìn Ninh với vẻ mặt hốt hoảng vì đây là chiếc quần lót dính tinh trùng của lão ăn mày. Vì cách đây vài tuần khi Ninh bắt nạt về nước... Lúc đó nàng vừa làm tình với ông lão xong nên không biết dẩu vào đâu... quá vội đành phải vút vào trong tủ và quên khuấy đi mất.

-Em sao vậy? Quần đó có dính gì à? –Ninh mặt xị xuống nhìn vợ.

-Không... Nhưng quần bẩn rồi... anh ngửi làm gì... -Nhu hơi run, nàng không biết phải giải thích kiểu gì bây giờ, chỉ mong để lâu rồi không còn mùi tinh trùng nữa. Cũng may anh ấy chưa nhìn thấy mấy vệt trắng ở đó.

-Quần của em anh ngửi suốt mà có mùi gì đâu? Chưa bao giờ anh thấy mùi gì cả sao em xấu hổ thế? –Ninh cười với vẻ mặt có chút lo lắng và đi dần tới định cướp lại chiếc quần vì anh thấy có điều gì đó không đúng ở đây. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Không! Quần này bẩn rồi... -Nhu nằng nặc dẩu ra sau lưng và lù lại khi thấy Ninh tiến đến.

-Anh ngửi một tí thôi mà hê hê... -Ninh cười cợt và tiến lại chỗ Như.

-Không bẩn rồi mà!!! Anh thích ngửi thì ngửi quần em đang mặc đi! Hi hi... -Nhu cười ngại, vẻ mặt không thật này của Như làm Ninh càng sinh nghi anh liền lao tới.

-Á!~ -Nhu bị đè ra giường nhưng nàng vẫn cố gắng thu người lại và cầm chắc chiếc quần trong tay. Nàng càng lúc càng sợ vì không biết phải làm gì bây giờ, anh ấy mà thấy có điều lạ thì biết giải thích sao đây.

-Nào... cho anh xem một chút đi baby... -Ninh với Như lẫn lộn ở giường để dành nhau cái quần lót khiến cả dây áo của Như tuột xuống, bầu ngực to tròn của nàng hiện ra. Thấy vậy Ninh liền dừng lại. Anh hơi khó chịu và có một chút linh tính làm con ghen có chút nổi lên. Nhưng thấy vợ như kiểu bị mình bắt nạt thì anh lại dừng vì anh không bao giờ muốn mình là kẻ vũ phu.

Như ngồi dậy và méo, nàng vừa khóc vừa kéo lại dây áo, tay vẫn nắm chặt chiếc quần lót của mình. Thấy Ninh không vô vào mình nữa Như đứng dậy chạy vào phòng vệ sinh và giặt luôn chiếc quần... Thấy vợ mình có những hành động lạ như vậy Ninh càng cảm thấy tò mò và khó chịu, điều gì khiến vợ mình phải dành lại nó bằng cả tính mạng như thế?

Lúc sau Như bước ra ngoài với đôi mắt hơi đỏ, hình như nàng vừa khóc vì sợ... Nhìn thấy chồng mình đang ngồi ở giường nhìn ra cửa sổ Như lại càng áy náy vì không biết phải giải thích cho anh ấy kiểu gì, chắc chắn anh ấy đang suy nghĩ rất nhiều về hành động vừa rồi của mình.

-Anh giận em à... -Như bò lên giường và chạm tay vào vai Ninh. Ninh không nói gì chỉ đánh vai một cái.

-Sao anh lại dỗi em? Vì em không cho anh xem cái quần à... -Như lại đặt tay vào vai Ninh.

-Chả thế thì sao! Cái quần đó có cái gì à mà em dỗi anh? -Ninh nói và không thèm quay lại.

-Anh nghi ngờ em à... -Như mím môi, ánh mắt xấu hổ nhìn ra hướng khác.

-Em hâm à! Nhưng tại sao em cứ giữ khư khư cái quần thế? Chúng mình đâu dẫu nhau chuyện gì, em có chuyện gì phải nói với anh chứ! -Ninh quay lại xị mặt giải thích cho vợ. Dù có nghi ngờ trăm ngàn kiểu nhưng anh vẫn rất yêu vợ mình nên chưa bao giờ có dám làm gì tổn thương cô ấy.

-Nhưng nó bị bẩn thật mà...

-Bẩn em cũng chẳng dẫu như thế... Em không nói đêm nay anh không ngủ! để sang mai đi làm luôn cho ra bệnh đi! -Ninh bắt đầu dờ dờ, lợi dụng tính tình dễ bị thương cảm của vợ nên mỗi lần thế này anh luôn muốn tự hành hạ bản thân để khiến vợ thấy thương. Vì thực sự anh rất nghi ngờ chiếc quần lót của Như vì từ lúc yêu đến giờ chưa bao giờ thấy quần lót cô ấy bẩn. Như là

một người rất sạch sẽ, chẳng bao giờ cô ấy lại vứt chiếc quần vào tủ thể này, đã vậy còn có mùi lạ.

-Anh ý nhờ... nhờ đâu là điều em khó nói thì sao... -Đến Như xì mặt ra.

-Đã là vợ chồng thì không có gì khó nói cả! Em cứ nói đi!

-Em... Em nói ra anh không được giận, không được cười... -Như đỏ ửng mặt.

-Yên tâm! Anh hứa! -Ninh quay đầu lại cười tươi, với bản tính bệnh hoạn nên anh cũng rất muốn nghe bí mật đằng sau chiếc quần lót đó.

-Anh lên đây! -Như vỗ tay bộp bộp xuống đệm, thấy vậy Ninh nhảy tót lên giường đắp chăn ngang người. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Hmmm... Em... AAA!!!! Xấu hổ lắm!!! -Như chồm chồm kín mít xấu hổ, thấy thể Ninh chui vào chăn cùng vợ.

-Thôi nào, anh và em có gì mà phải giấu... Em cứ nói đi! -Hai vợ chồng chui trong chăn thủ thủ với nhau.

-Anh đoán đi... -Mặt Như đỏ ửng.

-Em... -Ninh suy nghĩ một lúc rồi nhìn vào đôi mắt mở to long lanh của Như.

-Em... tự sướng à? -Ninh nói xong thì nhồm miệng cười. Như không nói gì chỉ mím môi mỉm cười và gật đầu. Nàng đành phải thừa nhận điều đó còn hơn là sự thật kia.

-Ui dòi ơi!! Thế thôi mà cũng xấu hổ, không sao đâu! Anh hiểu mà! Anh hiểu!!! Ha ha ha -Ninh vừa nói vừa ôm Như, cứ thế nàng dụi đầu vào ngực chồng như một con mèo con.

-Thế sao lại vứt vào tủ? để quên cho nó mốc khô ra... -Ninh kéo gương mặt đỏ ửng của vợ ra hỏi, lúc này anh không còn chút nghi ngờ gì nữa.

-Anh biết đấy, lúc bọn anh đi công tác em có sang phòng ngủ với chị Uyên mà, nên nhiều lúc nhớ anh... rồi... đấy đấy... xong chị Uyên bắt chợt về sớm gõ cửa... vì không thấy em... Em sợ quá liền vứt vào đó rồi quên mất... Anh không được nói đâu đấy!

-Hâm! Anh nói làm gì! Chụt!!! -Thấy thương vợ Ninh liền hôn vào má Như một cái. Chắc phải muốn lắm cô ấy mới phải thủ dâm.

-Mà này! Sao anh lại thấy mùi tinh trùng nhỉ? -Đến lúc Ninh không còn nghi ngờ nên anh mới hỏi Như câu đó khiến Như giật mình.

-Tinh trùng á... Anh hâm à... sao lại tinh trùng... -Như có chút luống cuống.

-Cả cái vệt trắng ở quần em nữa... giống tinh trùng lắm... -Ninh nhìn vợ chăm chăm.

-Anh điên à!!! Bốp! –Nhu lật chăn ra và đập một cái vào vai Ninh.

-Ai da! Không phải, anh thấy tò mò thôi!!! –Ninh ôm vai và cười.

-Anh biết con gái rồi đó... vút vào trong tú nữa, để lâu chả có vệt trắng à... quần ướt nên nó ẩm mốc sinh ra mùi đó thôi!...–Nhu xì mặt xuống. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Thôi nào! Anh hiểu!! Anh hiểu mà!!! –Ninh ôm vợ và dí con cu cứng đơ của mình vào mông Nhu. Tuy không nghi ngờ vợ nhưng trong đầu anh liên tưởng đến việc Nhu làm tình với ai đó và bị bắn tinh trùng ra lớp quần lót. Càng nghĩ anh càng hưng phấn, chim anh cứng tướng lên và cạ vào mông vợ.

Cặp mông to tròn và căng cỡ này ai mà được đập vào đây thì sướng nửa đời người mất, chưa kể bộ ngực to cực phẩm của nàng nữa, mặt thì xinh xắn tựa thiên thần... Càng nghĩ Ninh càng hứng, anh kéo Nhu lại hôn lấy hôn để, vừa hôn anh vừa bóp ngực sờ bướm vợ. Cái lối suy nghĩ bệnh hoạn của Ninh càng lúc càng nặng hơn.

-Chụt... ưm... Anh... sao tự nhiên... ưm... -Nhu không kịp phản kháng nhưng vẫn hôn lại chồng, hai vợ chồng cuốn lấy nhau, mặt của Ninh đỏ rực như say rượu. Anh nằm đè lên người Nhu và thò tay xuống tụt quần lót của nàng.

Nhu ưỡn mông và để Ninh kéo quần lót xuống, vì nhạy cảm nên bướm nàng nhanh chóng chảy nước, Ninh cũng vội vàng tụt quần, anh không thể chịu được với những suy nghĩ bệnh hoạn đó trong đầu, anh luôn đầu gối xuống tách đôi chân dài của vợ ra. Thấy vậy Nhu cũng dặng chân cho Ninh quỳ vào giữa.

Sau đó nàng đưa tay xuống cầm vào chim của chồng, Nhu có hơi hụt hẫng khi chim của Ninh bé quá, nhưng nàng vẫn phải chiều đặt nó vào bướm mình và “hự” Ninh dứt một cái nút cán và đập như điên.

-Ahhh... Ahhh... ahh... Anh... từ từ thôi anh... Ahh... -Nhu rên nhẹ trong cổ họng, những tiếng rên mê say đắm lòng người. Nàng đã quá quen với những pha “tàu nhanh” của chồng thế này rồi, không biết cảm xúc của anh ấy dâng trào lúc nào mà sơ hở là vội vàng như chưa bao giờ được làm tình ấy.

-Hờ hờ hờ hờ... -Vừa dứt Ninh vừa nghĩ ông nào mà được dứt vào cái bướm vừa khít vừa nóng nhòn thế này chắc sướng như chết đi sống lại mất, còn chưa kể vợ mình lại xinh đẹp tuyệt trần cỡ này, ai mà chịu nổi, càng nghĩ Ninh càng sướng... và vì những suy nghĩ bộc phát ấy anh rất dễ xuất tinh.

Ninh đắm hùng hực tâm ba phút thì anh xuất tinh vào bướm vợ. Cảm giác vẫn khít lắm nên Ninh không bao giờ nghĩ vợ mình đã làm tình với ai cả, vì anh biết ngoài kia biết bao kẻ chim to hơn mình... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi Với lại một cô gái ngoan ngoãn hiền thực và chung thủy thế này sẽ không bao giờ có chuyện vì chồng xa nhà mà ngoại tình, còn chưa kể chị của Như rất đanh đá và biết trông coi các em của mình.

Nhưng Như vẫn có một đức tính chẳng khác gì điểm yếu của nàng đó chính là tốt bụng, hay giúp đỡ và rất biết đồng cảm với người khác, sợ làm mất lòng đối phương cho nên đây là một điểm yếu mà Ninh rất lo lắng, không yên tâm khi xa nhà.

Ninh nằm vật xuống giường cạnh Như thở hổn hển, làm tình với đồng suy nghĩ bệnh hoạn trong đầu thật sáng khoái, nhưng khi liếc sang vợ thấy cô ấy mặt tỉnh bơ thì cũng hơi chạnh lòng, nhưng anh đã quen với cảnh tượng này rồi nên cũng dần bỏ qua cảm xúc ấy.

Nằm một lúc, Ninh lại nhớ đến chiếc quần lót của Như. Bất chợt anh nghĩ đến thời kỳ dậy thì của mình, những năm đó anh thủ dâm rất nhiều, lúc đó gia đình còn dùng màn chống muỗi, anh đã dùng chiếc màn ấy để lau tinh trùng mình rất nhiều, sau khi nó khô lại nó có mùi của tinh trùng khô ngai ngái và hơi khét.

Ninh nháy mắt rất nhiều, anh không thể nào quên được mùi đó, và trên chiếc quần của vợ mình cũng có mùi tinh trùng khô, mà phải bắn rất nhiều mới dậy lên cái mùi ngai ngái khen khét đó được. Có lẽ nào mùi nước “sương” của tụi con gái cũng như vậy sao... Ninh không muốn nghi ngờ vợ nhưng giả thiết vừa rồi khiến anh có chút lẩn cẩn.

Nếu thực sự có kẻ làm tình với vợ mình, thì chắc hẳn hẳn ta đã muốn từ lâu, đã tích tụ đủ cảm xúc để bắn đầy quần như vậy. Trước đây Ninh có đọc một bài nghiên cứu viết về chất lượng tinh trùng trong sinh sản. Trong đó có một đoạn nói rằng khi con người đạt đến sự hưng phấn cực hạn thì sẽ sản sinh ra số lượng tinh trùng nhiều gấp nhiều lần so với bình thường. Nghĩa là càng nứng càng bắn nhiều tinh trùng.

Nếu có một kẻ si mê vợ mình và được làm chuyện đó thì chẳng phải hẳn ta cũng sẽ xuất rất nhiều sao... Giả thiết này của Ninh khiến anh cảm thấy hơi lo lắng, tuy nhiên vẫn chỉ là giả thiết không có bằng chứng cụ thể, và Ninh cũng không phải người muốn suy nghĩ quá nhiều để rồi nghi ngờ người vợ mình hết lòng thương yêu này. Ninh thở dài một cái rồi quay sang ôm chặt Như vào lòng... Nhưng... mắt anh vẫn nhìn vào một khoảng không vô định và suy nghĩ điều gì đó.

.... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

7h sáng hôm sau, Ninh mở mắt dậy thấy vợ đang thay quần áo đi học.

-Em dậy sớm vậy, anh tưởng hôm nay 9h em mới có tiết? –Ninh mỉm cười nhìn cô vợ xinh đẹp của mình trong chiếc quần đùi bò ngắn, nàng mặc chiếc quần này càng khiến đôi chân dài của mình dài vô tận, cặp đùi căng chân thẳng tung trắng mịn như da em bé.

Phía trên Như chỉ mặc một chiếc áo phong hàng hiệu có cổ hình chữ V, vì là loại áo bó nên nó làm bộ ngực to của nàng nhô ra khá nhiều mặc dù áo lót Như mặc chỉ là loại mỏng, rất mỏng. Cùng với vòng eo con kiến trông ngực nàng lại càng to.

-Em nhìn nhầm thời khóa biểu anh ạ, thôi em đi đây!!! –Thấy Ninh dậy trông Như có vẻ vội vàng hơn, nàng nhanh chóng lấy túi và đi xuống nhà. Thấy vợ mình cứ khẩn trương như vậy Ninh liền bật dậy đánh răng rửa mặt và đi xuống nhà xem cô ấy đi xe hay lại bắt xe ôm như đợt trước.

Ninh đi xuống nhà đã không thấy Như đâu, đúng là chân dài chạy nhanh thế, Ninh liền lướt qua ông Lưu đang ngồi ở phòng khách, anh chạy ra ngoài cổng và ngó ra ngoài... Y như rằng, cô ấy đang đứng cạnh lão Lú xe ôm, ông ta đang đưa cho Như chiếc mũ bảo hiểm. Ninh cảm thấy râm ran nhói nhói trong lòng vì cơn ghen nhỏ này.

Hóa ra vợ anh vội vội vàng vàng như vậy vì sợ mình nhìn thấy cô ấy đi với lão ta sao, hay vì sợ lão ta chờ lâu? Mặc dù biết Như luôn là người không muốn làm mất lòng người khác nhưng Ninh vẫn thấy ghen tức đâu đó một chút.

Ninh đứng núp trong cổng nhìn vợ dạng đôi chân dài và trèo lên chiếc xe wave cũ kỹ của lão Lú mà trong lòng cảm thấy hơi khó chịu. Bỗng anh cau mày lại nghĩ có khi nào tác giả của vết tinh trùng đó là lão xe ôm đó không...

Không thể nào... chắc chắn không vì vợ anh sẽ không bao giờ là người như vậy, gu của cô ấy cũng cao lắm chứ, còn chưa kể nếu có bậy bạ gì thì tại sao phải vứt quần lót vào trong tủ? Không... chắc chắn không phải... Mọi giả thiết đều không có cơ sở căn cứ nên Ninh cũng không muốn suy nghĩ nhiều, vì trước đó Như cũng giải thích lý do tại sao hay đi với lão ta rồi.

Sáng sớm anh không muốn có những suy nghĩ tiêu cực. Ninh thở dài và đi vào nhà thay đồ đi làm. Đi qua phòng anh Phi thấy cửa mở Ninh liền ngó đầu vào thấy Phi và Uyên đang ngồi đối diện nhau như thể đang có chuyện gì đó.

-Có chuyện gì vậy Ninh? –Phi quay ra nhìn Ninh hỏi. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Không! Thấy phòng anh mở cửa, em tưởng anh đi làm rồi! Anh có đi luôn với em không? –Ninh cười nhạt vì thấy Uyên quay ra nhìn mình, ánh mắt của bà chị dâu lúc nào cũng lạnh như vậy, đôi lúc làm người ta phát ngại cả ra.

-Không! Chú đi trước đi, anh có chút việc lên công ty sau... Đóng cửa hộ anh! –Phi hất tay ra hiệu cho Ninh té đi.

-Tuân lệnh hê hê... -Ninh dơ tay chào và đóng lại cửa.

-Sao thế? em có chuyện gì muốn nói với anh? –Phi nhìn Uyên với ánh mắt trù mếu.

-Em... em muốn hỏi anh một chuyện... -Uyên áp úng.

-Chuyện gì em cứ nói đi, sao trông em lạ thế? –Phi vuốt mái tóc mượt của Uyên và dừng lại ở chiếc má phính của nàng.

-Hmmm... Sắp tới... bố có đi du lịch ở Phú Quốc cùng mấy bác về hưu trong ngành, bố muốn rủ em đi cùng... -Uyên áp úng và nhìn Phi. Nàng biết tính chồng sẽ không cho phép nhưng vẫn muốn thử vì nàng đã suy nghĩ rất kỹ... Nàng muốn đi cùng bố để ông ấy đỡ tủi thân, cho ông ấy mát lòng mát dạ với bạn bè. Vì tuổi già rồi đâu còn mạnh mẽ như thời trẻ. Chỉ cần nghĩ đến cảnh ông ấy bị trêu vì đi một mình mà nàng lại thấy thương bố.

-Khi nào bố đi vậy? –Phi mặt lạnh như tiền cầm một sổ hợp đồng lên đọc.

-Em cũng không rõ, chỉ là muốn hỏi qua anh trước...

-Vậy bố đi mấy ngày?

-Em cũng chưa biết mà, chắc khoảng 3 đến 4 ngày gì đó... -Uyên thấy Phi hỏi kỹ như vậy có lẽ anh ấy sẽ đồng ý.

-Vậy còn công việc của em?

-Em xin nghỉ phép được mà anh... Bố nói đây là chuyến đi kỷ niệm ngày gia đình, nên đơn vị muốn mỗi người ít nhất phải có một bạn đồng hành đi cùng... Anh biết đấy, mẹ mất rồi, hai đứa kia thì bận học... -Uyên giải thích cho Phi với hy vọng anh ấy sẽ đồng ý cho nàng đi cùng bố.

-Hừm... Bố đi cùng cơ quan đơn vị thì anh nghĩ em không cần thiết phải đi cùng đâu, vì các cô các chú trong quân đội anh biết rõ, họ ăn chơi nhẩy múa em sẽ không bắt kịp họ được... -Khi Uyên nhắc lại người mẹ quá cố của cô ấy cũng khiến Phi suy nghĩ nhưng anh vẫn không muốn cho nàng đi cùng mấy ông già trong quân đội.

-Em biết... em chỉ cần đi cùng bố, cũng là đi chơi thôi mà anh chứ em có uống rượu uống chè gì đâu mà bắt kịp hay không, chủ yếu em đi cùng để bố đỡ tủi thân... ngày gia đình mà anh Phi...

-Bố là quân nhân cứng rắn như vậy sao tủi thân được em? Em cứ lo quá! –Phi vẫn lạnh lùng cất dần các tập hồ sơ và hợp đồng vào túi. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Em lo quá? Anh đúng là... chẳng hiểu gì cả! –Uyên bắt đầu cau mày lại vì đúng Phi không thể hiểu được nỗi lòng của con gái dành cho bố. Nàng cảm thấy khó chịu vì đã giải thích đến mức phải lòi mẹ ra rồi mà anh ấy vẫn không đồng ý.

-Sao lại không hiểu? Em đi cũng cản đường bố đấy, để bố còn giao lưu với các cô chứ! phải không? –Phi cười khi thấy vợ mình bắt đầu khó chịu, thực ra anh lấy đủ lý do không cho Uyên đi cũng chỉ vì bản tính hay ghen của anh, anh không muốn vợ đi cùng ai khác giới kể cả là bố đẻ của cô ấy. Nhưng anh lại không dám nói ra điều đó.

-Bố đã hỏi em rất nhiều, em cũng từ chối mấy lần rồi... Nếu cản mũi tại sao bố em lại rủ nhiều như vậy chứ... -Uyên cau mày lại tức tối vì nàng biết kiểu gì anh Phi cũng không đồng ý. Mặc dù đã biết trước nhưng vẫn khiến Uyên thất vọng.

-Vói lại... Sau này chúng ta có thể mời bố đi cùng gia đình, đi đâu cũng được... Chỉ cần anh xong dự án ở Châu Phi, em muốn đưa gia đình đi đâu cũng được! Anh hứa! –Phi nắm vào vai Uyên.

-Nói tóm lại anh không đồng ý cho em đi với bố vì... -Uyên hất tay Phi ra khỏi vai mình. Nàng định nói ra nhưng lại không dám vì sợ Phi nổi giận, mặc dù nàng cũng là cô gái đánh đá nhưng nàng rất tôn trọng chồng, hiểu tính gia trưởng của anh ấy nên Uyên chẳng bao giờ muốn đôi co phải trái, nhưng những điều đó vô tình làm Uyên thấy khó chịu... Lần nào cũng vậy... Cảm giác như mọi quyết định đều phải thông qua anh ấy mà nàng không được tự quyết.

-Không phải anh không muốn cho đi... -Phi vẫn cố gắng giải thích nhưng lý do thực sự Uyên cũng biết thừa do anh hay ghen rồi. Thực sự kiểu ghen đó hơi bệnh hoạn nhưng đó là chồng mình nên Uyên mới giữ thể diện cho anh ấy.

-Thôi! Anh không phải nói nữa! Em hiểu! Em đi làm đây! –Uyên cau mày lại và đứng dậy thay quần áo. Phi đứng chống nạnh giữa phòng và chếp miệng lắc đầu. Biết tính ương bướng của Uyên nên anh cũng không dám nói gì nhiều kéo cô ấy mà tức lên là hỏng.

Thực ra Phi cũng hơi chạnh lòng và buồn bã khi thấy Uyên không vui, nhưng thực sự anh không thể để cô ấy đi cùng bố được... Vì với quan điểm của anh con gái lớn đi cùng bố mấy ngày mấy đêm cũng không hay, giả dụ mẹ nàng còn sống và đi cùng lại là một chuyện khác... Phi lắc đầu thờ dài chán nản nhìn Uyên đi ra khỏi phòng... Chuyến này chắc cô ấy sẽ tức lâu đây.

.... Telegram tác giả: tieuthuyetfamidimi

Hết Chap 64.

Em xin trân thành cảm ơn tấm lòng và sự ủng hộ của các bác ạ.

Ngân hàng: BIDV

STK:4110946419

HO THI NGOC ANH